

ROMANIA

CABINETUL PARLAMENTAR ROMEO RĂDULESCU

Sediul PDL Râmnicu Vâlcea, Strada Carol I, Nr. 30, Bl. D6, Jud. Vâlcea, 240591; Tel/Fax: +40.250.739.893

romeo.radulescu@cdep.ro

www.romeoradulescu.ro

Nr. 105 din 18.11.2013

PARLAMENTUL
ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

H0-831B/18.11.2013

INTERPELARE

ADRESATĂ: Prim-ministrul României
Domnul Victor-Viorel PONTA

DE CĂTRE: Romeo RĂDULESCU, Deputat PDL

OBIECTUL INTERPELĂRII:

Cum intenționați să remediați în viitorul imediat amânarea repetată a intrării României în Spațiul Schengen?

DEZVOLTAREA INTERPELĂRII:

Stimate Domnule Prim-ministru,

Agențiile de presă au preluat poziția Președintelui Comisiei Europene, Dl José Manuel BARROSO, care a declarat public că România și Bulgaria nu vor adera la Spațiul Schengen începând cu 01 ianuarie 2014, deoarece decizia este condiționată de Raportul Mecanismului de Cooperare și Verificare.

Din punct de vedere legal, al tratatelor europene, nu ar trebui să existe o legătură între Mecanismul de Cooperare și Verificare (MCV) și aderarea la Spațiul Schengen de liberă circulație. Totuși, când România și Bulgaria au fost acceptate în Uniunea Europeană (UE) în 2007, situația spațiului de liberă circulație s-a relativizat. Țara noastră se obliga prin tratatul de aderare să implementeze toate normele și măsurile cerute de Spațiul Schengen pentru asigurarea frontierelor externe ale UE, dar statele membre Schengen nu sunt obligate să ne accepte în rândurile lor. Cu alte cuvinte, respectarea standardelor Schengen este o datorie tehnică ce decurge din

CABINETUL PARLAMENTAR ROMEO RĂDULESCU

Sediul PDL Râmnicu Vâlcea, Strada Carol I, Nr. 30, Bl. D6, Jud. Vâlcea, 240591; Tel/Fax: +40.250.739.893

romeo.radulescu@cdep.ro

www.romeoradulescu.ro

calitatea de membru UE, dar aderarea la Spațiul Schengen este o decizie politică luată de statele membre, care nu sunt ținute de nici un tratat sau convenție să accepte în zona lor de liberă circulație pe noii intrați.

Cum aderarea României din 2007 la UE s-a făcut într-un moment când nu se îndepărtaseră "stegulețele roșii" privind reforma în Justiție și statul de drept, acestea au fost incluse în MCV. Pe de altă parte, democrațiile consolidate europene s-au confruntat repede cu realitățile politice românești, când la nici trei luni de la data aderării, principalul autor al reformelor din Justiție, Dna Monica MACOVEI, a fost scoasă din Guvern, iar Președintele țării, Dl Traian BĂSESCU, a fost suspendat. În acel moment, Cancelariile vest-europene au realizat că nu au nici o pârghie pentru a exercita presiuni pozitive asupra Guvernului român, astfel încât acesta să continue reformele angajate prin MCV. Tot ce au întreprins ulterior puterile europene a fost circumscris permanent exploatarea ambiguităților și dezechilibrului legal privind Spațiul Schengen, pentru a-și crea o astfel de pârghie.

Prima evocare a unei posibile amânări a aderării noastre la Spațiul Schengen în lipsa unor progrese suficiente în combaterea corupției și reforma Justiției a fost făcută în draftul raportului MCV din 2008. "Eșecul în a face suficiente progrese în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare și de a risipi dubiile privind capacitatea României de a combate corupția privează cetățenii români de aceste drepturi și erodează încrederea lor în statul de drept. Ar putea avea efecte descurajatoare pe termen lung asupra performanțelor economiei românești, împiedicând investițiile străine atât de necesare. Va influența și evaluarea României în ceea ce privește pregătirea ei pentru a prelua responsabilități și a deține un rol mai amplu în numele altor state membre, ceea ce ar fi necesar, dacă dorește să adere la Spațiul Schengen și Zona Euro". Această mențiune a fost scoasă pe ultima sută de metri a negocierilor dintre Guvern și Comisia Europeană (CE), dar precedentul era creat și de atunci încolo, toate Rapoartele MCV au legat explicit sau implicit aderarea la Spațiul Schengen de combaterea corupției și progresele în Justiție. Mai mult, în anii următori aveau să se adauge condiționalități noi legate de transparența în procesul de achiziții publice, utilizarea fondurilor europene și, mai recent, libertatea de expresie.

Deși România a îndeplinit condițiile tehnice de aderare încă din 2010, în urma unor investiții masive în sistemele de protejare a frontierelor externe, la nivel politic nu s-au putut depăși reticențele Germaniei, Olandei, Austriei, Finlandei și Franței. În toamna anului 2011, Olanda și Finlanda s-au opus aderării României și Bulgariei invocând "progresele insuficiente" în combaterea corupției, care nu pot asigura impermeabilitatea frontierelor celor două țări față de imigrația ilegală.